

JAN KLECANO:

MALOMĚSTSKÝ APOŠTOL.

KUS HISTORIE Z MALÉHO MĚSTEČKA.

"Právěže! Nejsm tak sta-
rý," odpověděla Málka rozhodně.

"Ob, nemraťte se na mne. Vidí-
te, jak vy muži jste: místo, co by-
ste byl rád, že statečně pohlídnem

"Rozpláchejte mne," řekla, smě-
je se mu do očí. "Víte tedy, co?
Upravte pana okresního, svato-
svatě mu sličíte, že už nebudete

"Za nic na světě!" rozhorlil se
Zeman. "Jak bych mohl prosit,
když jsem se nicméně neprovinil!"

"Tak! Výborné!" zaradovala
se Málka. "Vidíte, tak vás chei-
mí! Hezky hlavu vzhůru a ne

"Děkuji vám a teď půjdu tedy
bez starostí," oddechl si Zeman
radostně. "Děj se co děj, pro-
mávám zítřka s okresním mužem

"A svědíte, že to dopadne do-
brě. Je potřeba, alyte vy učite-
lé s těmi pány od úřadu mluvili

"Můžete přece a dejte mi do-
máckou! Vidíte, není zde dnes
nikde, než naši nejbližší přátelé

"Málka podala mu srdečné pra-
vici, stáhla mu ruku a vstává od
přístupu. "Počkejte!"

"Marně, velebný pane! Sám o-
kresní doznal, že jinak nemůže a
nemá. Mají ti dva za sebou vel-
moc."

"A tak tedy ti dva nad námi
přece zvítězili?" žalostivě zvolal
Václav.

"Nezvítězili; jen mně se zbaví-
li, ale vy druzí povedete ten zápas
dále."

"A vy? Co vy učiníte?"
"Posud nejsem na ničem usta-
noven. Půjdu do Prahy a nepo-
dáří-li se mi odtamtud dostati se

"Ode Hurdálku!" rozjařen
řičel Václav. "Požehnání, ho-
men požehnání, ač neodpře-li
své svolení!"

"Ob, já už jim své požehnání
dávno dal," odpověděl bývalý na-
pověděl. "Nemyslí přece, že tak

"Opravdu?" zvolala Málka u-
diveně. "Vy jste nás nezradil? A
přece se mi zdálo —"

"Ze už to všichni dávno víme,
víš!" smál se jí Václav. "To ne-
pochybně proto, že vy sami jste se
již dávno prozradili. Ale teď ví-
mo sm, ať oslavíme dnešní ve-

"Tě úmluvy čekali přátelé dru-
hého dne učitele Zemana k polo-
dání domů. Přišel i pan farář a
rodinnou obědu, by dostal zpra-
vu a tem, jak Zeman pohlídl z
první ruky. Poledne již dávno

"Za okamžik posílají vrazi do
ovčince Zeman. Všichni vítali
ho udiveně, snažíc se již z obli-
žaje vyhlídnout, jakou přinášá zpra-
vu. Tak hošem! Vyprpte tu a ne-
strapte nás! Polévka již stýdne,
a to už, polévka grunt," hartu-
ně psal bůvek.

"Zle! Na očích mu to vidím,"
zvolala Málka.
"Opravdu zle!" dotyřil Ze-
man s trpkým úsměvem. "Tak
zle, že nemohlo být hůře. Jak

Všichni ztrnuli a pan farář,
jenž seděl již u stolu, udeřil líčel,
až polévka vysoko vystříkla.
"Nemohlo! Propuštěn!" vo-
lalo se všech stran.

"Ano — a na hodinu! Ale
teď, když víte hlavní věc, alyme
především polévku, abychom opa-
trili ten grunt," řekl veselý Ze-
man.

"Výborně, kvakříčku!" zarado-
val se Václav. "Tak vás vidím
rád. Vzal čas kus chleba, jen
když jste se statečně držel a ne-

"Začalo to zozra, jak jsem čer-
kal," vypravoval Zeman, když
byl pojedl trochu polévky. "Vel-
mocný pán použítel hrůzu, ale já

"Vida, náš všemohoucí tedy
přece není všemohoucí!"
"Není. Sám se k tomu přiznal
a to je u takového pána mnoho.

"Mážete si pomyslit. Odmítl
jsem. Naléhal, hrozil, skoro pro-
sil. Zle jsme se pohádali a koneč-
ně mi oznámil, že už nejsem učite-
lem a že mohu si hledati chleba

"Nu, a vy?"
"Nu, kvašení proti Krausovi a
Sachslovi u některých dostoupilo
takového stupně, že snad bylo by
stačilo, aby Kubík řekl: "Počkej-
me na židy!"

"Úřady na nás štvou! Četnky
a sondy volají na pomoc, aby nás
mohli tím lépe odráti! Dobrého
učitele vyhnali nám z obce," tako-
vé hlasy slyšeti bylo po městečku

"Jednou vás proto přece zavrou,"
žertem hrozil pan farář, ač
v duchu té jistotě činnosti přál.

"V těch dnech právě stalo se ně-
co, co protizábovské agitaci, již
prováděl Kubík na vlastní vrub a
jen z nenávisti k židům, bylo ve-
likou poslou.

Sachsl, jenž nedovedl již děle
tlumiti svou démonickou ničivou
snahu, chtěl konečně jednou zku-
siti, jaký dojem vyvolá to v ob-
čanstvu, když některého ze svých
dlužníků požene do dražby a u-
chvátí sám jeho majetek.

Měl na vybranou, neboť přes
horlivě úsilí záloženského výboru
něl posud hodně směnek mezi lid-
mi a některým svým dlužníkům
poslední dobou zdrhl provaz již u
samého krku. Na velkého sedlá-
ka, zejména takového, jenž byl v
Letňanech oblíbenější, si však z
počátku ještě netroufal. Rozhodl
se tedy učelati počátek a letňan-
ským sousedem, hrnčím Morav-
cem, jenž pro svou svárilivou po-
vahu neměl přátel. Moravec měl
nedaleko náměstí dosti velký, ač
hrozně zanedbaný domek a při
něm spustlou zahradu. Jako do-
mek a zahrada spustlým a zaned-
baným byl i on, a od té doby kdy
pochoval své tři děti a hned pak
i ženu.

Čelkem byl to člověk ne zlý, ný-
brž nešťastný, protože ho od jeho
osáření nic na světě netrápilo, než
pít a kartý. Měl na domě již
dříve nějaký dlužník. Nemocem
dlužá přibýval a pak to šlo rychle,

az jeho věřitel Sachsl, jenž měl
u něho pár stovek, zažádal o po-
volení dražby. Páni ze záložny,
dozvěděvše se, co Moravec hrozí,
nabízeli mu obohnutí pomoci, do-
mlouvali, aby se vrátil k rozum-
nému životu a k feneslu, ale mar-
ně. Pojal takovou nenávist k
rodnému domku, že úmyslně ho
propíjel, jen aby se ho zbavil.

Tak tedy došlo k dražbě a milý
Sachsl se již těšil, že ze svého ma-
lého domku přestěhuje se do vět-
šího, ležícího více na ránu a že se
odtud bude besedářům smát. Vřak
jak se podivil a rozlítil, když do-
stavil se k dražbě Hurdálek a do-
mek vydražil. Sachsl, jenž Kubík
po straně, aby to nikdo nesly-
šel, počepil osov i "červeném
kohoutu", netroufal si ani přiba-
zovat i a odošel, a tak se stalo, že
i s částí své pohledávky vyšel na
prázdnou.

Domá pak Sachsl zle lálčil, že
mu tentokrát pěkná kofist unik-
la pod samou rukou, leč útěchu
nahnázal v tom, že kromě ševce
Kubíka ani živá duše se neožvala
proti němu, aby ho vykřikovala
jako původce neštěstí, čehož on se
posud přece bál.

"Až začneme prodávat a kupa-
vat, dobře to půjde," líboval si v
hovoru s Krausem, nevěda o tom,
že záložna s Moravcem byla vy-
jednávála a že zakročení její roz-
bilo se jen o jeho umíněnost. "Je
vidět, že jsou se svými kapitály
hotoví, ti naši bankéři, sie by byli
nedali svému člověku padnout. To
ještě ten starý blázen měl něko-
lik svých grošů. Ale na selské
gruntly již pánům nestačí —"

Když však učitel Zeman, jenž
od osudného dne již do školy ne-
vkroutil, z Letňan odejel, a když
na škole sloučený dvě třídy, což
bylo úřadu mnohem pohodlnější,
než shánění nového učitele, ozýva-
la se přece trochu hlasitěji nespo-
kojenost a tím i nevrázení na oba
židy, již byli původem Zemanova
sesazení. V ty dny mistr Kubík
horlivě běhal po městečku a po-
pouzel mysl občanstva proti o-
kresnímu a úřadům vůbec.

Co nebylo možno říci na nějaké
veřejné schůzi před větším poč-
tem lidí, hodný mistr mezi čtyrma
očima — aby ho nikdo před sou-
dem usvědčiti nemohl — neobro-
žené hlásal. A pomáhalo to, po-
něvadž prostý lid při vši své zbo-
žné úctě k úředním pánům přece
jen odjakživa rád poslouchá a po-
tají přisvědčuje, když jiný na ú-
řady nadává.

az jeho věřitel Sachsl, jenž měl
u něho pár stovek, zažádal o po-
volení dražby. Páni ze záložny,
dozvěděvše se, co Moravec hrozí,
nabízeli mu obohnutí pomoci, do-
mlouvali, aby se vrátil k rozum-
nému životu a k feneslu, ale mar-
ně. Pojal takovou nenávist k
rodnému domku, že úmyslně ho
propíjel, jen aby se ho zbavil.

Tak tedy došlo k dražbě a milý
Sachsl se již těšil, že ze svého ma-
lého domku přestěhuje se do vět-
šího, ležícího více na ránu a že se
odtud bude besedářům smát. Vřak
jak se podivil a rozlítil, když do-
stavil se k dražbě Hurdálek a do-
mek vydražil. Sachsl, jenž Kubík
po straně, aby to nikdo nesly-
šel, počepil osov i "červeném
kohoutu", netroufal si ani přiba-
zovat i a odošel, a tak se stalo, že
i s částí své pohledávky vyšel na
prázdnou.

Domá pak Sachsl zle lálčil, že
mu tentokrát pěkná kofist unik-
la pod samou rukou, leč útěchu
nahnázal v tom, že kromě ševce
Kubíka ani živá duše se neožvala
proti němu, aby ho vykřikovala
jako původce neštěstí, čehož on se
posud přece bál.

"Až začneme prodávat a kupa-
vat, dobře to půjde," líboval si v
hovoru s Krausem, nevěda o tom,
že záložna s Moravcem byla vy-
jednávála a že zakročení její roz-
bilo se jen o jeho umíněnost. "Je
vidět, že jsou se svými kapitály
hotoví, ti naši bankéři, sie by byli
nedali svému člověku padnout. To
ještě ten starý blázen měl něko-
lik svých grošů. Ale na selské
gruntly již pánům nestačí —"

Když však učitel Zeman, jenž
od osudného dne již do školy ne-
vkroutil, z Letňan odejel, a když
na škole sloučený dvě třídy, což
bylo úřadu mnohem pohodlnější,
než shánění nového učitele, ozýva-
la se přece trochu hlasitěji nespo-
kojenost a tím i nevrázení na oba
židy, již byli původem Zemanova
sesazení. V ty dny mistr Kubík
horlivě běhal po městečku a po-
pouzel mysl občanstva proti o-
kresnímu a úřadům vůbec.

Co nebylo možno říci na nějaké
veřejné schůzi před větším poč-
tem lidí, hodný mistr mezi čtyrma
očima — aby ho nikdo před sou-
dem usvědčiti nemohl — neobro-
žené hlásal. A pomáhalo to, po-
něvadž prostý lid při vši své zbo-
žné úctě k úředním pánům přece
jen odjakživa rád poslouchá a po-
tají přisvědčuje, když jiný na ú-
řady nadává.

Ano, kvašení proti Krausovi a
Sachslovi u některých dostoupilo
takového stupně, že snad bylo by
stačilo, aby Kubík řekl: "Počkej-
me na židy!"

"Úřady na nás štvou! Četnky
a sondy volají na pomoc, aby nás
mohli tím lépe odráti! Dobrého
učitele vyhnali nám z obce," tako-
vé hlasy slyšeti bylo po městečku

Jednou vás proto přece zavrou,"
žertem hrozil pan farář, ač
v duchu té jistotě činnosti přál.

V těch dnech právě stalo se ně-
co, co protizábovské agitaci, již
prováděl Kubík na vlastní vrub a
jen z nenávisti k židům, bylo ve-
likou poslou.

Sachsl, jenž nedovedl již děle
tlumiti svou démonickou ničivou
snahu, chtěl konečně jednou zku-
siti, jaký dojem vyvolá to v ob-
čanstvu, když některého ze svých
dlužníků požene do dražby a u-
chvátí sám jeho majetek.

Měl na vybranou, neboť přes
horlivě úsilí záloženského výboru
něl posud hodně směnek mezi lid-
mi a některým svým dlužníkům
poslední dobou zdrhl provaz již u
samého krku. Na velkého sedlá-
ka, zejména takového, jenž byl v
Letňanech oblíbenější, si však z
počátku ještě netroufal. Rozhodl
se tedy učelati počátek a letňan-
ským sousedem, hrnčím Morav-
cem, jenž pro svou svárilivou po-
vahu neměl přátel. Moravec měl
nedaleko náměstí dosti velký, ač
hrozně zanedbaný domek a při
něm spustlou zahradu. Jako do-
mek a zahrada spustlým a zaned-
baným byl i on, a od té doby kdy
pochoval své tři děti a hned pak
i ženu.

Čelkem byl to člověk ne zlý, ný-
brž nešťastný, protože ho od jeho
osáření nic na světě netrápilo, než
pít a kartý. Měl na domě již
dříve nějaký dlužník. Nemocem
dlužá přibýval a pak to šlo rychle,

az jeho věřitel Sachsl, jenž měl
u něho pár stovek, zažádal o po-
volení dražby. Páni ze záložny,
dozvěděvše se, co Moravec hrozí,
nabízeli mu obohnutí pomoci, do-
mlouvali, aby se vrátil k rozum-
nému životu a k feneslu, ale mar-
ně. Pojal takovou nenávist k
rodnému domku, že úmyslně ho
propíjel, jen aby se ho zbavil.

Tak tedy došlo k dražbě a milý
Sachsl se již těšil, že ze svého ma-
lého domku přestěhuje se do vět-
šího, ležícího více na ránu a že se
odtud bude besedářům smát. Vřak
jak se podivil a rozlítil, když do-
stavil se k dražbě Hurdálek a do-
mek vydražil. Sachsl, jenž Kubík
po straně, aby to nikdo nesly-
šel, počepil osov i "červeném
kohoutu", netroufal si ani přiba-
zovat i a odošel, a tak se stalo, že
i s částí své pohledávky vyšel na
prázdnou.

Domá pak Sachsl zle lálčil, že
mu tentokrát pěkná kofist unik-
la pod samou rukou, leč útěchu
nahnázal v tom, že kromě ševce
Kubíka ani živá duše se neožvala
proti němu, aby ho vykřikovala
jako původce neštěstí, čehož on se
posud přece bál.

"Až začneme prodávat a kupa-
vat, dobře to půjde," líboval si v
hovoru s Krausem, nevěda o tom,
že záložna s Moravcem byla vy-
jednávála a že zakročení její roz-
bilo se jen o jeho umíněnost. "Je
vidět, že jsou se svými kapitály
hotoví, ti naši bankéři, sie by byli
nedali svému člověku padnout. To
ještě ten starý blázen měl něko-
lik svých grošů. Ale na selské
gruntly již pánům nestačí —"

Když však učitel Zeman, jenž
od osudného dne již do školy ne-
vkroutil, z Letňan odejel, a když
na škole sloučený dvě třídy, což
bylo úřadu mnohem pohodlnější,
než shánění nového učitele, ozýva-
la se přece trochu hlasitěji nespo-
kojenost a tím i nevrázení na oba
židy, již byli původem Zemanova
sesazení. V ty dny mistr Kubík
horlivě běhal po městečku a po-
pouzel mysl občanstva proti o-
kresnímu a úřadům vůbec.

Co nebylo možno říci na nějaké
veřejné schůzi před větším poč-
tem lidí, hodný mistr mezi čtyrma
očima — aby ho nikdo před sou-
dem usvědčiti nemohl — neobro-
žené hlásal. A pomáhalo to, po-
něvadž prostý lid při vši své zbo-
žné úctě k úředním pánům přece
jen odjakživa rád poslouchá a po-
tají přisvědčuje, když jiný na ú-
řady nadává.

Ano, kvašení proti Krausovi a
Sachslovi u některých dostoupilo
takového stupně, že snad bylo by
stačilo, aby Kubík řekl: "Počkej-
me na židy!"

"Úřady na nás štvou! Četnky
a sondy volají na pomoc, aby nás
mohli tím lépe odráti! Dobrého
učitele vyhnali nám z obce," tako-
vé hlasy slyšeti bylo po městečku

naši otcové propůjčí. Člověk,
kteřý má kus své půdy pod noha-
ma, bude se jí více líbiti a více
mu budou důvěřovati, než nejlep-
šímu učitelé."

A skutečně, když Zeman po
třech nedělech vrátil se do Letňan,
vítali ho sousedé na setkání jako
svého člověka a v záložně i v
městském výboru nesetkaly se ná-
vrhy purkmistra Jarolíuka ani s
nejmenším odporem. Zeman byl
tedy šťastně městským tajemní-
kem a účetním záložny a při tom
ještě šťastnějším ženichem a bu-
doucím domácím pánem letňan-
ským. Zajisté samé vlastnosti,
jež dovedou člověku zjednatí ú-
ctu a vážnost v očích staroused-
lých měšťanů.

XXII.
V utěšeném kruhu své rodiny a
nejbližších přátel slavil Václav
Jarolímek výroční památku své-
ho návratu do rodného města.

Za ten rok se mnoho, přemnoho
ve městečku změnilo. Především
byl tu pan purkmistr, jenž v těch
dvaceti měsících sestarl bezmála
o tolikéž let. V prvních několi-
ka dnech po návratu syna, jehož
byl již považoval za mrtvého, sta-
rý pán ovšem radostí skoro o-
mládl, ale za to pak tím rychleji
hlánilo se stáří o svá práva, bílilo
mu vlasy, do nedávna jen prokve-
talé, a vrvalo vrásky do čela, jež
stávalo se nánápně vysokým.

Byl to jednak zármutek nad
rozbrojem, pánujícím mezi oběma
syny a jejich rodinami, jednak
Blažejovy pikle, jež ztrpčovaly
starý poslední léta života. Vřak
byl to též změněný způsob živo-
ta, zaboření do nových kolejí sko-
ro na samém sklonku životní pou-
ti, jež měnilo purkmistru Jarolímu-
kovi dny v týdny a měsíce v léta.
Jaký to byl druhý celkem bez-
starostný život v tom klidném mě-
stečku, kde i náměstí bujnou tra-
vou zarůstalo! Hlava města ne-
musila se věru ničím trudit, ne-
boť na udržování prostého ústrojí
radničního života stačil svým
důvtipem starý Skalička, a pan
purkmistr neměl jiné starosti, než
časem trochu pokřičet se šupáky

Když žádný z četných léků, které
jsem zkoušel, nemohl mi po-
moci od prudkého kašle a nastuzení,
opatřil jsem si Severův Balsám
pro plíce a Tabletky proti nastuzením
a chřipce a za krátko jsem
byl zcela zdrav. Váš balsám
jest nejlepší lék proti nemocem
plic a hrdla, jaký znám. Uveřejněte
toto prohlášení, aby jiní trpící
věděli,
kde hledati pomoci."

Výňatek z dopisu p. Jirého Grega, Hazelton, Pa.,
zastávaného firmě W. F. Severa Co., která připravuje osvěd-
čený

Severův
Balsám
pro plíce.

Dvoji velikost: 25 a 50 centů

Po třicet roků stojí nedostížen v účincích a zásluznosti co přední
lék proti tvrdšímu kašli, obtížnému dýchání, nastuzení, zápalu
průdušek, záduše, chraptivosti, kstaru plic, falešnému zánřtu, za-
jímavému kašli a proti četným pođružným chorobám plic, hrdla a
cest dechových.

Na prodej v lékárnách! Neberte jiných léků, které místo pravých Severových Léků často by-
vají nahazěny, hlavně ovšem proto, že jsou méně cenné, poskytují
obchodníku větší zisk.

Jesté můžete obdržeti Severův Kalendar na tento rok zdarma.

Hlašte se u lékárníka, neb pište nám.

Lékařská porada zdarma.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

nebo cikány, s městským policaj-
tem či ponocným.
Opposice ve městečku nebylo,
poněvadž se vlastně pranic nedě-
lo, aby se byly mohly arazit dvě
nebo snad docela tři strany pro
nějaké ržnosti v mñněf. Purk-
mistr těšil se všeobecné vážnosti,
poněvadž byl právě purkmistrem,
a co nařídil, či neřídil, dobré
bylo, jak ani jinak nemohlo býti,
když přece on byl ve městě nej-
větším majetníkem. Časem něja-
ké kmotrovství působilo mu jen
radost a jiných podobných staro-
stí, jež vynikají veřejně posta-
vený s sebou přináší, jako ku př.
poručníctví, nepoznal, poněvadž v
Letňanech bylo tak zdrávo, že tam
lidé z pravidla umírali teprv, když
mli všechny děti zaopatřené.

(Pokračování.)

Nový zájem.
Někdy nám připadá, že ztratili
jme zájem o všechno — nie nás
nehaví, nie nás netěší, — ani život.

To jest vážnou známku choroby
vyžadující našl okamžitě péce, po
většině choroby zaživavého ústro-
j. V takových případech můžeme
Vám zcela svědomitě odporučiti
Trinerovo Léčivé Hořké Víno, kte-
ré nejdříve celou soustavu doko-
nale vyčistí a pak náležitě sesílí.

Mysl stane se jasnou, nová energie
se dostaví a s ní nový zájem o ži-
vot. Trinerovo Léčivé Hořké Ví-
no učiní krev zcela čistou a boha-
tou, nervy a svaly silnými, začíná-
ní pokrmů pravidelným. Uživej-
te ho, kdykoli mysl Vaše klesá,
když nemáte ani síly ani chuti k
práci, když Vám není do jídla, ne-
bo když máte rozličné nepřijemno-
sti po jídle, jako krkání, bolesti v
žaludku nebo ve střevech, když
máte zácpu, stále bolesti hlavy ne-
bo v křtí. V lékárnách. Jos. Trine-
r, 1333—1339 So. Ashland ave.,
Chicago, Ill.

Adolf A. Tenopír,
Český právník a obhájce.
422 First National Bank Bldg.,
13. a Farnam St., Omaha, Nebr.

13. a Farnam St., Omaha, Nebr.
Tel. Douglas 1168.